Op grond van de Habitatrichtlijn geldt dat we hN2000 gebieden niet mogen laten verslechteren. Naast hydrologie is stikstofdepositie een grote drukfactor op N2000. Om tot versnelling van de reductie te komen voerden we in Brabant in 2017 de “stallendeadline” in . Kortweg een verplichting voor veehouders om, gerelateerd aan een gangbare afschrijftermijn, gebruik te gaan maken van een emissiereducerend huisvestingssysteem. De datum waarop eea gerealiseerd moet zijn is enkele malen verschoven; uiteindelijk heeft de huidige coalitie besloten om een splitsing te maken tussen rundvee en overig vee, vanwege de beschikbaarheid van huisvestingssystemen. Conform de daarop aangepaste datum in de omgevingsverordening werden vele vergunningaanvragen ingediend. Werken met een passende beoordeling leek daarbij een oplossing.

Al snel volgde een uitspraak van de Raad van State, waarbij weliswaar het gebruik van de ontwikkelde passende beoordeling niet werd betwist, maar wel de mate van zekerheid die wetenschappelijk gegeven kon worden voor de werking van luchtwassers. Daarna volgden uitspraken over intern salderen. Al met al is vergunningverlening steeds ingewikkelder geworden, met als resultaat dat de aangevraagde vergunningen om reducerende maatregelen te nemen niet afgehandeld kunnen worden. Gevolg in de praktijk is dus dat er nog steeds met de oude systemen wordt gewerkt, in plaats van met de emissie-reducerende systemen. De stikstofreductie die nodig is om weer tot een situatie “Brabant open” te komen, en daarmee tot verdergaande mogelijkheden om vergunningen te verlenen, komt daarmee niet in zicht.

Er is binnen het huidige systeem sprake van een vicieuze cirkel: om vergunningen te kunnen verlenen is reductie nodig, maar er kunnen geen vergunningen voor deze reductie verleend worden.

Tegelijkertijd is een startpakket verschenen van de MCEN, en zijn door diverse maatschappelijke partners suggesties gedaan om (landelijk gezien) tot emissiereductie te komen.

De vraag is nu welke aanpassing in het systeem van de stallendeadline alsnog zorgt voor de destijds verwachte/ingeschatte emissiereductie.

Binnen de huidige wetten en kaders kan wel gewerkt worden met ingrepen die te kwalificeren zijn als “passende maatregel”. Dit betekent dat er maatregelen worden genomen die bijdragen aan natuurherstel, bijvoorbeeld door emissiereductie. Een “passende maatregel” is geen vergunning; een vergunning is immers juist een toestemming die nodig is als er nadelige effecten zijn te verwachten op N2000.

Volgens Europese uitspraken kan er bij toepassen van een passende maatregel rekening worden gehouden met sociaal-economische aspecten. Dat betekent dat bij het toepassen van de passende maatregel een zeer beperkte toename van het aantal dieren mogelijk kan zijn.

Voorstel voor aanpassing (NB: dit betreft dus alleen de veehouderij!):

- blijven werken met emissiesturing (zoals stallendeadline icm voer-en maatregelen etc al was en BOS bevestigd heeft)
- Aansluiten bij voorstel van MCEN om te blijven werken met emissiesturing
- Aansluiten bij voorstel van MCEN om te werken met 46% reductie op bedrijfsniveau in 2035.
- Daardoor: % reductie in huisvestingssysteem (stallendeadline) vervangen door % reductie op bedrijfsniveau *(is feitelijk vaak strenger?)*
- % reductie moet aansluiten bij de reductie die verwacht was via de "stallendeadline" in 2024/ 2028 / 2032 / 2036 / 2040 (*deze hoeveelheid moeten we nog uitrekenen)*
- *De groep die al geïnvesteerd heeft, dus in oktober 23 al voldeed aan de gestelde eisen, wordt gevrijwaard van de regel tot de betreffende 15 - 20 jaartermijn (stallendeadline) is verstreken*
- *Eea wordt beschouwd als passende maatregel; daarom geen / zeer beperkte uitbreiding dieraantallen mogelijk (itt stallendeadline). Pas als er weer vergunningverlening mogelijk is, kunnen veehouderijen weer vergunningen voor evt uitbreiding aanvragen.*
- *evt aanvullingen vanuit de diverse presentaties om tot nog betere mengvorm te komen van harte welkom!*